

[Birthe Hansen]

den borgerlige regerings nedskæringspolitik. Da vi hele tiden havde sagt klart nej til nedskæring af bloktilskuddene, stemte vi også imod lovforslag nr. L 188.

Hvad er det så, vi har til første behandling nu? Et forslag, som pålægger de kommuner, hvis budgetlægning viser sig at ligge over det faktiske beløb, en afstraffelse i form af en strafrente, en strafrente, som, hvis den vedtages, skal betales af den enkelte skatteyder.

Som det fremgår af bemærkningerne, kan Kommunernes Landsforening ikke se nogen særlig grund til at fremsætte dette lovforslag, og det kan vi i SF heller ikke. Efter Kommunernes Landsforenings opfattelse er overbudgettering ikke noget problem, og det er det heller ikke efter vores opfattelse.

Samtidig finder Kommunernes Landsforening – og det samme gælder os – ikke nogen rimelig grund til den betydelige forskel i forrentningen. Ej heller er det rimeligt at ville indføre forslaget for novemberafregningen 1985, når kommunerne ikke var klar over denne ændring ved budgetlægningen for 1984.

Jeg er også enig med Frederiksberg kommune i deres bemærkning om, at fastsættelsen af kirkeskat ikke kan skyldes et fejlskøn, men alene en anden udregningsmåde. Derfor burde kirkeskatten efter deres og vor mening ikke medtages i ændringen.

For egen regning skal jeg sige, at forslaget, så vidt jeg kan se, alene dækker over en ekstraintægt til staten, altså en skjult skatteforhøjelse, som vi i SF tager klart afstand fra. Ikke nok med at kommunerne får et mindre skattegrundlag end beregnet på grund af regeringens nedskæringspolitik, hertil kommer så også en økonomisk afstraffelse.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiet er enig i, at det er uheldigt, hvis en kommune overbudgetterer. Derfor må det, hvis det er noget, der bevidst laves, få en eller anden konsekvens for den pågældende kommune. Vi er enige med ministeren i, at hvis man vurderer indkomsterne højere, ja, så må der altså også komme en reaktion, og den reaktion kommer altså fra statens side. Vi vil gå positivt ind til det arbejde, der ligger i dette lovforslag.

Aase Olesen (RV):

Da det radikale venstres ordfører, hr. Dræbye, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

I realiteten går forslaget ud på, at kommunerne skal betale renter til staten, hvis skønet over skattegrundlaget har været mere end 3 pct. for stort. Vi mener, at dette princip er rigtigt. Der har været mulighed for, at den enkelte kommune har kunnet tage et rentefrit lån i statskassen med det nuværende system. Erfaringerne har ganske vist vist, at der indtil nu som gennemsnit ikke har været tale om en udnyttelse; men antallet af kommuner, der på denne måde har lånt penge af staten, har dog været klart stigende, nemlig henholdsvis 72, 117 og 163 kommuner i årene 1979–81. Desuden har det hidtidige system rummet en klar ulighed mellem de kommuner, der skønner rigtigt, og de kommuner, der skønner deres skattegrundlag for højt.

Vi mener også, det er rigtigt at åbne mulighed for en frivillig tilbagebetaling af forskelsbeløbet inden 1. december i indkomståret. I udvalgsarbejdet vil vi nærmere vurdere den angivne rentesats, og om det ikke er rimeligt at gennemføre en ensartet behandling af tilfælde, hvor kommunen låner penge af staten, og de tilfælde, hvor kommunen låner staten penge. En sådan ligestilling har de kommunale organisationer foreslået, og det kan umiddelbart forekomme rimeligt. Vi noterer os den forventede likviditetsmæssige forbedring for staten på 300 mill. kr. i 1984.

Vi skal altså tilsige lovforslaget en positiv udvalgsbehandling.

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg skal også på venstres vegne tilsige en positiv udvalgsbehandling og en tilslutning til nærværende lovforslag.

Efter vores opfattelse er det rimeligt, at den ulighed, der i øjeblikket er mellem de kommuner, der skønner rigtigt, og dem, der skønner forkert, om ikke fjernes så i hvert fald bliver mere rimelig med den ordning, der her foreslås gennemført.

Det kan ikke være rigtigt, at den øvrige del af befolkningen skal give et rentefrit lån til de kommuner, der skønner forkert. Jeg tror ikke, at nogen gør dette bevidst, men jeg finder, det er vigtigt, at vi her skaber en ordning, som sikrer en større lighed, og en ordning, som samtidig, hvis man måtte skønne